

ПЕРЕДПЛАТА

на „Буковину“ виносить
на цілий рік 10 зр. — кр.
на чверть року 2 „ 50 „
місячно 1 „ — „
для заграниці 20 рублів або
40 франків.

Поодинокі числа по 6 кр.
в бюрі газет Л. Горовица в
Чернівцях, ул. головна ч. 17.

БУКОВИНА

ВИХОДИТЬ

щодня крім неділь і ру-
ських свят о год. 5. по-пол.

Редакция і Адміністрация
„Буковини“ находить ся в
Чернівцях (ул. Петровица
ч. 2.)

Оголошени приймає ся за
оплатою 6 кр. від стрічки;
а в „Надісланім“ по 10 кр.
від стрічки.

Доки будем ждати?

Жаден справедливий Волох не може нам закинути, що ми торік по смерті Мораря-Андрієвича не вміли пошанувати его, як волоского патріота. Навіть значне здивоване викликало торік в краю, коли по такій завзятій борбі, яку вели Русини з покійним митрополитом через 15 літ, *Буковина* зовсім безсторонно, а навіть з поважанем признала пок. Морареви-Андрієвичеві то, що він зробив для свого рідного народу. Бо ми знали, що не годить ся лихословити упавшого льва. І пошанувавши его память та почисливши безчисленні шкоди, які для Русинів вийшли з причини его волоского патріотизму, буковинські Русини з довірем звернули ся до его наслідника, митрополита Чуперковича. Звернули ся з далеко більшим довірем, як Волохи. Се вже певно і він і его консисторія забули, яку бучу звели торік Волохи за его виступ против Купчаяка і задля приміненя Кільмансегових приписів для урядників до православного духовенства на Буковині. Він уже певно простив загорілій молодіжи свого народу (*Jupinea*), що его прилюдно остатними словами злихословила в *Gazet-ŷ Visovineŷ*. Впр. митрополит уже може й того не тямить, як задля фальшивої чутки устроїли дуже значучу овацію о. Репті ті

самі люди, котрі гнуть, поспускавши носи, стали хоч нерадо знов горнути ся до него. І того він певно не замітив, як Мустаца разом зі своїми сателітами з противників его перекинули ся нараз в великих прихильників его і взяли в свої руки ціле торжество інсталяції.

Волохи разом з „Православною Буковиною“ і „Буков. Вѣдомостями“, котрі довгий час воювали против о. Чуперковича історією монаха Стояна в Драгомірні і т. п. — ті люди, а не правдиві Русини-народовці, виступали завзято против торішнього адміністратора, поки зміркували, що митрополитом стане таки не хто иньший, лише о. Чуперкович, і поки з фарисейским усьміхом на устах не стали ему підлещувати ся, аби мати на него вплив.

Перфідия візантійска відограла комедию і тепер уже та комедія пішла в непамять; ми бачимо поважаного старця-митрополита окруженого тепер тими самими фарисеями „з кадиллом і воєю благоуханя“, котрі перше метали на него болотом. *Hilf, was helfen kann!* Менше о честь і справедливість, коли з мідяним чолом можна удержати власть в руках... Але ми таких „цирих“ приятелів і дорадників впр. митрополиті не завидуємо...

Русини-народовці віднесли ся до нових достойників церковних з як найбільшою

терпимостию, мимо того, що вже сама та номінація їх скривдила. Сказано було: „По ділам їх будемо їх судити.“ Того становища ми й до нині ще супротив них держимо ся, ждемо на діла, віримо в їх добру волю, не агітуємо пристрасно, допоминаємо ся свого права мирно, інформуємо консисторію, чого Русинам потрібно, не сягаємо за далеко, а предкладаємо жаданя віч народних з докладно вичисленими, найбільше пекучими потребами — одним словом, хочемо і стараємо ся уможливити новим достойникам православної церкви і консисторії поправу давно заподіяних нам кривд. Ціле наше поступоване від смерти бл. п. Мораря-Андрієвича було повне вирозумілости що що через 15 літ инакше вело ся, сего годі за 15 днів поправити; оно було і єсть повне прихильности до нових достойників; — але що мусимо з жалем сконстатувати: терпеливости вже нам не стає. Чи має наново повторити ся борба з консисторією, яка вела ся через 15 літ? Чи й на будуче ми маємо спокійно дивити ся на фабрикацію новоспечених Волохів при помочи церкви? Ми чуємо тепер в собі більше сили, як тому десять літ; ми можемо до нової борби покликати тепер значно більше борців, ніж давнійше; і борба може бути далеко неприемнійша для консисторії, як була за пок. Мораря... Чи-ж

23) ФРІЦ РАНДЕЛЬ.

Повість з норвезкого

Хр. Вінтергіельма.

(Дальше).

Взаємно почали представлятись, а чужих оглядали, особливо тих з міста. В великій світлиці стояли три доньки Вааґарда, Ельвіна, Гунда і Фльоріна в однім ряді уставлені і їх треба було поздоровляти. Була се ще перша ветидлива півгодинка і они уживали більше очий як уст і і були очевидячки дуже приклонні панам з міста. Жінка Вааґарда зі своїм *factotum*, панною Листад, не показували ся ще, бо були заняті розказами, як мають подаватись потрави. Але було ще кілька иньших пань, кілька приятельок панночок дому і кілька пань з сусідних дворів. Студент Берке з „Норвегії“, сам син властителя двірського, поснішив ся справити ся скоро з панями, щоби придучитись до пань і в тім мав очевидно велику рутину. Его ціла особа була в якімсь оншалантнім, хотяй властиво цілком не граціознім неспокою, котрий мав дати паням вірне понятє незвязаної свободи мієкого кавалера, а якась штучна жичливість, котру супроводжали пані від часу до часу змодифікованим через него усьміхом відповідно до ситуації, доказувала, що посідає відповідний, а дуже цінний конвєрзацийний талант.

Наконець з'явили ся пані Вааґард і панна Листад. А Вааґард, будучи практичним чолові-

ком, заповів перше живлене, кличучи до сина голосно: „Вийди до города, Аґатон, і повідоми панів, що виіємо тепер по чарбчці і по шклянці пива.“

Коли зібрали ся коло стола, заставленого ріжними горячими потравами, сказала пані Вааґард досить голосно до свого мужа: „Мусиш заповісти паньству, Хрістофер, що се тільки—“

„Так, так, мамцю — Гу, Мамця каже — моя жена хотіла би звернути вашу увагу, що се тільки ветун, а потому прийде ще вечера.“

„Думаєш певно обід, тату?“ сказав Аґатон, котрий з великою рішучостию бажав, щоби головне їджене називало ся обідом.

„Ах мій Боже, та про мене! Так отже з'їмо обід на вечеру, мої панове і пані, а потому будем хіба мусіти їсти вечеру на снідане.“

„Га-га-га-га!“ загуділо по рядах. „Вааґард не злий собі.“

Але Вааґард не мав о стілько слушности, що того дня, як перебувало ся в Ольстаді, не було можливо обчислити часу їдженя після анальогії иньших торжеств, бо там їли і пили безнастанно.

На всякий спосіб зачали одні вже пити їроґ, а другі покріплялись ще стравами, а коли потому ті епізнені прийшли до їроґу, зачали на ново накривати столи.

Настрій став дуже скоро надзвичайно оживлений, а Вааґард находив ся в своїм елементі. Выглядав як чоловік, що знає собі ціну; розумієсь, була его тяжка фігура більше товста, як сильна, а его кругла, шпаквата голова з підстриженими котлетами виглядала властиво

обвисла, але се вражінє зникало, коли придивитись було его очам, котрі в самім ділі уміли децо розповісти.

Его очи впадали в сиве і були середної величини з відважним поглядом, що міг рантом перейти до лагідної приязности, як хотів, але також міг змінити ся в невідстержені хвилі до колочої і чигаючої гидоти.

Навіть тепер, коли були тут люди, як Гель і иньші, чути було его голосу бесіду як голос мужа, що привик, щоби его слухали з певною увагою.

Фріц, що не інтересував ся матеріяльною стороною гостини, розмавляв уже від довшого часу з якоюсь часткою людий про полїтику і ему видалось відповідним, перейти вже до якогось лекшого предмету. Він відшукав Беркого, що був дуже зайнятий надсакуванем коло Вааґарда і дав завести ся ему до молодших пань. Там були они очікувані з нетерпеливостию, о скілько можна було судити з безцеремонної отвертости, з якою відказались пані уважности зі сторони кількох синів властителей двірських, що власне розмавляли з ними. Фріц був при звичаєний здобувати трофеї в дамскім товаристві, але тут мусів прецінь уступити перед Берким; таке було иринайменше его перше вражінє. Було очевидно, що пані чули ся з Берким більше на своїм ґрунті, коли гладке обходжене Фріца мимо его безцеремонної простоти тримало їх в певнім віддаленю. Длїтого пристали радо до него покинені сини двірських властителей і вийшли через те назад до кружка,

на 500 зр.; катехити дістануть платні 900 зр. а не 800 зр., як було предложено. Решта змін не є значна. Закон має правосильність з днем 1-го липня 1897.

Відень. В справі скарги редактора залізничної газети *Der Eisenbahner*, Томішка против міністра залізниць Гуттенберга просив повітовий суд в Штернбергу віденський суд, щоби переслухав міністра. Міністер відповів, що яко генерал чинної служби так довго не стане перед цивільним судом, поки військовий суд не постановить інакше.

Ціни збіжжя і других продуктів.

Дня 13-го жовтня 1896.

	Львів.	Чернівці.
Пшениця . . . від	6.80 до 7.75	від 7.— до 7.10
Жито "	5.75 " 6.—	" 5.40 " 5.50
Ячмінь бров. . . "	6.— " 6.50	" 5.75 " 6.25
Ячмінь простий "	5.— " 5.50	" 5.— " 5.25
Овес "	5.50 " 5.75	" 4.75 " 4.85
Ріпак "	9.— " 9.50	" 9.35 " 9.60
Горох "	5.— " 8.—	" 6.— " 7.—
Вика "	0.— " 0.—	" 0.— " 0.—
Льнянка "	0.— " 0.—	" 0.— " 0.—
Біб "	0.— " 0.—	" 0.— " 0.—
Бобик "	4.— " 4.50	" 0.— " 0.—
Гречка "	0.— " 0.—	" 0.— " 0.—
Конюшина черв. "	35.— " 40.—	" 0.— " 0.—
Конюшина біла "	30.— " 45.—	" 0.— " 0.—
Конюш. шведск. "	0.— " 0.—	" 0.— " 0.—
Кукуруза нова "	4.50 " 4.70	" 4.75 " 4.85
Хміль 35.— 45.— зр.	за кільк. у Львові око-	вита за 10,000 літрів 12.75—13.25

Друкарня „Рускої Ради“.

Перша на Буковині

руська друкарня

в Чернівцях,

в Народнім Домі

при улиці Петровича ч. 2.

приймає всякі роботи друкарські в мовах рускій, польській і німецькій. Добір букв великий.

Роботи виконує ся скоро, солідно і дешево.

Русини! удавайте ся з роботами до своєї рускої друкарні!

Прекрасна повість Ольги Кобилянської „Царівна“ вийшла накладом „Буковини“ окремою книжкою, котра має 424 сторін, вісімки, і коштує лише 1 зр. 20 кр., з пересилкою не рекомендованою 1 зр. 30 кр., з рекомендованою 1 зр. 40 кр. Передмову до повісті написав Осип Маковей. „Царівна“ так своїм змістом, артистичним обробленням, як і благородною тенденцією визначає ся дуже поміж нашими новішими повістями.

Купити можна в редакції „Буковини“. Тут також можна дістати оповідане О. Я. Кониського „В день святої волі“ за 10 кр., з пересилкою 12 кр. і оповідане Т. Гайна „Перші Зорі“ за 30 кр., з пересилкою 35 кр. Купуйте!

„Дністер“

товариство взаїмних обезпечень

у Львові ул. Валова ч. 11.

перше і' одиноке руске товариство асекураційне, приурочене Веч. Духовенству і всім вірним через Впреосв. Митр. і Преосв. Еп. Ординариати всіх трьох галицьких Епархій, обезпечає будинки, скот, господарські знаряди, збіжжя в зерні і соломі, сіно в стогах і будинках против шкідливих вогнів за можливо найнижшою оплатою.

Шкоди ліквідують ся і виплачує ся сейчас по пожарі, а договори заключені з першими Товариствами контрасекураційними подають „Дністрові“ можливість обезпечувати і виплачувати і найвищі суми

Поліси „Дністра“ приймає банк краєвий у Львові при позичках іпотечних.

На жите можна обезпечити ся через „Дністер“ після всіх можливих комбінацій в товаристві взаїмних обезпечень в Кракові, котре дає як найкращі умови і видає поліси і квіти в рускій язичі.

Товариство взаїмного кредиту „Дністер“, створене зареєстроване з обмеженою поручкою, приймає від своїх членів і третих лиць вкладки до опроцентования по 5 процент. Гваранція цілковита. Удїли по 50 корон. Позички удїляють ся тільки власителям реальностей, вільних від тигарів, за порукою двох членів. З позичок відтягає ся десята часть на удїл.

Зголошеня о удїленя агенції в місцевостях, де „Дністер“ не є заступлений, приймають ся.

П. Т.

Отсим маю честь повідомити шановних відбирателів, гостей і публіку, що я перебрав існуючий доси під фірмою

АНТІН ТАБАКАР і ГАІНА

склад корінних товарів, вин і делікатесів

→ (заснований 1812 р.) ←

а окрім того

АГЕНТУРУ і СКЛАД РІЛЬНИЧИХ МАШИН

з днем 1-го липня с. р. і буду дальше вести під мою власною фірмою

СТЕФАН ГАІНА.

При сій нагоді складаю сердечну подяку за довіре, оказане так часто попередній фірмі, і прошу уклібно, мати те саме довіре на дальше і для мене, при чім запевняю, що все старатиму ся задоволити шановних гостей добірними товарами найліпшого сорта, низькими цінами і уважною услогою.

Прошу о часті замовлення і пишусь з поважанем

Стефан Гаїна.

Приватна клініка хірургічна

(Приватна лічниця операційна)

Д-РА СТ. КВЯТКОВСКОГО

емерит. оператора ц. к. хірург. клініки університетської

Білрота-Гуссенбавера у Відні

находиться ся

в Чернівцях, улица Мецгера ч. 25.

В справі приймає хорих і інших інформацій треба удавати ся до управителя приватної клініки Д-ра Квятковського в Чернівцях, улица ратушева (дім Вішоф-ера.) (57—100)

В КОЖДІЙ РУСКІЙ ХАТІ і ШКОЛІ

повинна находити ся

Народописна карта

українсько-русского народу,

зладжена д-ром Гр. Величком, видана товариством „Просвіта“, а виконана в літографічній закладі Андрия Андрейчина у Львові.

Книгарська ціна карти, наклеєної вже на полотні, виносить 3 зр. 50 кр., а для членів „Просвіти“ і передплатників „Зорі“ 2 зр. 50 кр., з рекомендованою пересилкою 3 зр.

Купити можна в „Просвіті“ у Львові, ринок ч. 10.

Наклад невеликий; купуйте чимскорше!

Рух поїздів залізничних

важний з днем 1-го мая 1896 після середно-европейского годинника.

Приходять	П о ї з д и			Відходять	П о ї з д и		
	поспішні	особові	мішані		поспішні	особові	мішані
до Чернівців				з Чернівців			
З Відня, Кракова, Львова, Станіславова, Коломиї і Снятина	1128	657	1028 550	До Снятина, Коломиї, Станіславова, Львова, Кракова і Відня	347	941	1029 538
З Букаресшту, Яс, Сучави, Глибоки	329	912	1000 523	До Глибоки, Сучави, Яс, Букаресшту	1203	717	1048 616
З Новоселиць, Садагури			1113 950	До Садагури, Новоселиць			430 621

Підчеркнені числа означують пору нічну від 6 год. вечером до 5 год. 59 мін. рано. — Середно-европейський час різнить ся від чьвівського о 36 мінут, а від черновецького о 44 мінут; коли на залізницях є 12 год., то на львівській годиннику є 12 год. 36 мін., а на дерновецьким 12 год. 44 мінут.

Видає товариство „Руска Рада“ в Чернівцях.

За редакцію відповідає Осип Маковей.

З друкарні „Рускої Ради“ в Чернівцях під зарядом Осипа Бучканича.

